

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Villányi és Gyovai Ügyvédi Iroda, dr. Gyovai Sándor ügyvéd által képviselt a Turi és Társa Ügyvédi Iroda, dr. Turi Aranka ügyvéd által képviselt alperes ellen, tagdíj megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 13. napján meghozott 64.P.24.653/2009/10. számú ítélete ellen, az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000 (ötezer) forint + ÁFA fellebbezési eljárási perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében 82.500.- forint és ennek 2007. április 1. napjától számított kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a 2002. szeptember 1. napjától 2007. március 31. napjáig felmerült és meg nem fizetett tagdíj címén.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta a kereset jogalapját, összecszerűségét, kamatfizetési kötelezettségét. Előadta, hogy 2003. októberétől Gyed, illetve Gyes-en volt, 2005. március 31. napján lejárt a működési nyilvántartás és nem kérte meghosszabbítását. Indokolatlannak tartotta, hogy a felperes nem zárta ki a kamarából nem fizetés miatt. A követelt időszakra a tagdíj megítélése szerint 75.400 forint lenne, illetve miután Gyed, illetve Gyes-en volt, 25%-os tagdíjat kellett volna csak fizetnie, azaz összesen 18.000 forint lenne így a tagdíjtartozás. Sérelmezte azt is, hogy a felperes nem szólította fel a hátralék megfizetésére, amellyel megsértette együttműködési kötelezettségét.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 74.500 forintot és ezen összegnek 2007. április 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 19.500 forint - 2.500 forint ÁFA-t is magában foglaló perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet indokolása értelmében az alperes a per tárgya szerinti időszakban a felperes tagjaként az 1994. évi XXVIII. tv. 19. § (1) bekezdés e) pontja alapján tagdíj fizetésre volt köteles. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes alapszabálya III. fejezet 58. pontjának rendelkezése csak lehetőséget teremt a nem fizető tag kizárására, azonban a kizárás nem kötelezettsége a felperesnek, továbbá a fizetési felszólítás elmaradása nem zárja ki a követelés, illetve a késedelmi kamatok érvényesíthetőségét. Kifejtette, hogy a 2005. március 1. napjától érvényes tagdíjfizetési kedvezmény szabályai alapján a Gyed, illetve Gyes-en lévő kedvezménye igénybe vételére kizárólag akkor volt lehetőség, ha erről a kamaránál nyilatkozási űrlapot nyújtottak be. Megállapította, hogy ezt az alperes elmulasztotta, nem is bizonyította a nyilatkozat megtételét, ezért elesett a kedvezmény igénybevételének lehetőségétől. Az alperes tagja volt a felperesi kamarának, így az a tény, hogy orvoslátogatóként dolgozott, továbbá, hogy a működési nyilvántartásból törölték, tagdíj fizetési kötelezettségét nem érintette.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az általa előadottakat teljesen figyelmen kívül hagyta és az ítéletet teljes egészében a felperes előadására alapította. Előadta, hogy a perrel érintett időszakban a kamarával nem volt kapcsolata. Elismerte, hogy nem fizetett ezen idő alatt tagdíjat, de állította, hogy a felperesi kamarától semmilyen szolgáltatást nem kapott, illetve nem is végzett olyan tevékenységet, ami indokolta volna a tagdíjfizetési kötelezettségét. Hivatkozott a Ptk. 4. §-ára, annak (1) és (4) bekezdésére, továbbá arra, hogy az együttműködési kötelezettség mindenképpen megkívánta volna, hogy a felperesi kamara legalább egy felszólító levelet küldjön a tartozás fennállásáról. Hangsúlyozta, hogy nem végzett orvosi diplomához kötött tevékenységet és nem is tudta, hogy tagdíjfizetési kötelezettsége van. Álláspontja szerint az 1994. évi XXVIII. tv. 23. § (1) bekezdése értelmében a kamara a tagsági feltételeknek nem megfelelő tagok tagsági jogviszonyának megszüntetéséről rendelkezni köteles, melyhez képest nincs annak jelentősége, hogy az alapszabály a rendelkezést mindössze lehetőségként rögzíti. Az alperes Gyed-en, Gyes-en lévőekkel szemben méltánytalannak tartotta az évekkel későbbi tagdíjkövetelést. Mindamellet, hogy vitatta a követelés jogalapját az összecszerűséggel sem értett egyet, mert a felperesnek a Gyed, Gyes időszakát csökkentett összegben kellett volna figyelembe vennie, amelynek során nem csak alperes terhére kellett volna értékelnie a bíróságnak az együttműködési kötelezettséget, hanem a tartozásról nem értesítő felperes terhére is.

A felperes ellenkérelmében a vonatkozó irat csatolása mellett rámutatott, hogy az alperes a felszólító levél kiküldésének elmaradására alaptalanul hivatkozott. Utalt rá, hogy felajánlotta az alperesnek a Gyes illetőleg Gyed tényére is figyelemmel mérsékelt összegű tagdíjigényt magában foglaló egyezség megkötését, azonban ajánlatára az alperes nem reagált.

A fellebbezés nem alapos

Az alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság a fellebbezéshez kötöten bírálta felül az elsőfokú ítélet megalapozottságát a Pp. 253. § (3) bekezdésre is figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, abból levont jogkövetkeztetése és érdemi döntése helytálló. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

Az 1994. évi. XXVIII. tv. (MOK tv.) 3. § (1) bekezdése értelmében a felperes e törvényi keretek között az alapszabálya szerint működik. A MOK tv. 19. § (1) bekezdés e) pontja és az alapszabály 57. pontja alapján a felperes tagját tagdíj fizetési kötelezettség terheli tagsági viszonya megszűnéséig.

Az elsőfokú bíróság a per irataiból helytállóan állapította meg, hogy az alperes 2002. szeptember 1. napja és 2007. március 31. napja közötti időszakban a felperesi kamara tagja volt. A tagsági viszony a MOK tv. 23. § és az ezzel összhangban szabályozó alapszabály rendelkezései szerint volt megszüntethető a tagsági viszony. A fenti időtartam alatt az alperes tagsági viszonyát az alperes nem szüntette meg, így irreleváns, hogy a tagsági viszonya szükséges volt-e vagy sem. A felperes ugyancsak nem szüntette meg kizárás fegyelmi büntetéssel az alperes tagsági viszonyát. Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, miszerint felperesnek a tagdíjfizetés elmaradása esetén - pénzkövetelés helyett - az alperest a tagságából kötelezően ki kellett volna zárnia. A MOK alapszabálya szerint a felperesnek nem kötelezettsége a nem fizető tag kizárása. A MOK tv. 23. § (2) bekezdése értelmében ilyen jellegű kötelezettsége a kamarának kizárólag csak akkor merül fel, ha a tagot egy évet meghaladó végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, illetőleg a kamarai tagság alapjául szolgáló foglalkozástól végleges hatállyal eltiltottak. Az alapszabály 58. pontja szerinti törlés feltételéül szabott írásbeli felszólítás módja stb. tekintetében az alapszabály rendelkezést nem tartalmaz. Miután a hiányos alapszabályi rendelkezés kiterjesztő értelmezésének helye nincs, így nem tehető olyan megállapítás, hogy a felperest írásbeli felszólítási kötelezettség terhelte volna a nem fizető taggal szemben a tagdíj fizetésére.

Az alapszabály meghatározza a tagdíj fizetés időpontját is, így a tagot a tagdíj fizetési kötelezettség külön felszólítás hiányában is terheli. Így a MOK tv., és az alapszabály rendelkezései alapján az elsőfokú bíróság az alperes előadásával szemben helyesen állapította meg, hogy fizetési felszólítási kötelezettség a felperest nem terhelte. A Fővárosi Ítéltábla ezen túlmenően rámutat, hogy a per tárgyát képező tagsági viszonyban a Ptk. 4 §-ban foglaltakat alkalmazásra nem

kerülhetnek. A perrel érintett jogviszony a MOK tv. és ezen túlmenően a Ptk. 65. § (1) (2) és (6) bekezdései alapján az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. tv., valamint a MOK tv. felhatalmazása alapján a felperes alapszabálya alapján szabályozott tagsági jogviszony, a tagsági viszonyból eredő perbeli követelés elbírálására így ezen külön törvényi rendelkezések irányadók.

A rendelkezésre álló iratok alapján a felperes tagdíj fizetési kedvezmény szabályzata 2005. március 1. napjától volt hatályos, így az alperest csak 2005. március 1. napjától illethette volna meg a tagdíj-kedvezmény. Az alperes azonban sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban nem bizonyította, hogy pontosan mely időszakban részesült Gyes-ben, illetőleg Gyed-ben. Az alperes csak előadást tett arra, hogy Gyes-, illetve, Gyed-ben részesült, azonban előadása sem volt következetes és pontos, azok időpontjai tekintetében. Így az alperes nem igazolta, hogy a tagdíj fizetési kedvezmény egyáltalán megillette volna.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárás költségeinek viseléséről - az alperes eredménytelen fellebbezése folytán - a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott. A felperes jogi képviselője munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2011. március 3.

. Lizák Tibor sk.

a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.. Molnár Ágnes sk.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelélül:

Réczi Imréné
bíróügyi ügyintéző